

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 31. januára 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Článok 11 ods. 1 písm. b) a článok 13 ods. 2 – Právomoc vo veciach poistenia – Osobná pôsobnosť – Pojem ‚poškodený‘ – Osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť v oblasti poistenia – Vylúčenie“

Vo veci C-106/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Okręgowy w Szczecinie (Krajský súd Štetín, Poľsko) z 30. januára 2017 a doručený Súdnemu dvoru 28. februára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Paweł Hofsoe

proti

LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory J. Malenovský, sudcovia D. Šváby (spravodajca) a M. Vilaras,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG, v zastúpení: M. Siewiera-Misiuda, radca právny,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a P. Lacerda, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: poľština.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 11 ods. 1 písm. b) a článku 13 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi pánom Pawełom Hofsoem a spoločnosťou LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (ďalej len „LVM“) so sídlom v Münsteri (Nemecko), ktorý sa týka toho, že pán Hofsoe si na poľských súdoch uplatnil voči spoločnosti LVM nárok na poistné plnenie z titulu náhrady škody.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 1215/2012

- 3 Nariadenie č. 1215/2012 vo svojich odôvodneniach 15 a 18 uvádza:

„(15) Normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. Bydlisko právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

...

(18) V oblasti poistenia, spotrebiteľských a pracovných zmlúv by slabší účastník mal byť chránený normami právomoci, ktoré lepšie chránia jeho záujmy než všeobecné normy.“

- 4 Kapitola II tohto nariadenia upravujúca normy právomoci obsahuje oddiel 1 s názvom „Všeobecné ustanovenia“, ktorý zahŕňa články 4 až 6.

- 5 Článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

- 6 Podľa ustanovenia článku 5 ods. 1 rovnakého nariadenia:

„Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.“

- 7 Normy právomoci v oblasti poistenia, ktoré sú predmetom kapitoly II oddielu 3 nariadenia č. 1215/2012, sú upravené v článkoch 10 až 16 tohto nariadenia.

8 Článok 11 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Poistiteľa s bydliskom v členskom štáte možno žalovať:

...

b) na území iného členského štátu, ak žalobu podal poistník, poistený alebo oprávnený z poistenia, na súdoch podľa miesta bydliska žalobcu...

...“

9 Článok 13 ods. 2 uvedeného nariadenia znie:

„Články 10, 11 a 12 sa uplatnia na konania začaté poškodeným proti poistiteľovi, ak sú takéto priame žaloby prípustné.“

10 Normy právomoci v oblasti spotrebiteľských zmlúv sú upravené v článkoch 17 až 19 daného nariadenia.

11 Podľa článku 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012:

„Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky;

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.“

12 Článok 81 tohto nariadenia stanovuje, že dané nariadenie sa uplatňuje „od 10. januára 2015 s výnimkou článkov 75 a 76, ktoré sa uplatňujú od 10. januára 2014“.

Poľské právo

13 Ustawa Kodeks cywilny (Občiansky zákonník) z 23. apríla 1964 v znení uplatniteľnom vo veci samej (Dz. U. 1964, č. 16, poz. 93, v znení uverejnenom v Dz. U. 2016, poz. 380, ďalej len „Občiansky zákonník“) vo svojom článku 509 uvádza:

„§ 1. Veriteľ môže bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku tretej osobe (postúpenie), iba pokiaľ by takýto úkon neodporoval zákonu, zmluvnej podmienke alebo povahe záväzkového vzťahu.

§ 2. S pohľadávkou prechádzajú na nadobúdateľa všetky súvisiace práva, najmä nárok na splatné úroky.“

14 Podľa článku 822 § 4 tohto zákonníka:

„Oprávnený s nárokom na náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku udalosti patriacej do rámca poistenia zodpovednosti za škodu, si môže svoj nárok uplatniť priamo voči poisťiteľovi.“

15 Článok 20 § 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (zákon o zákonnom poistení, poistnom záručnom fonde a o Poľskom úrade poisťiteľov v odvetví dopravy) z 22. mája 2003 (Dz. U. 2003, č. 124, poz. 1152) stanovuje:

„Žaloby týkajúce sa nárokov vyplývajúcich zo zmlúv o poistení zodpovednosti za škodu alebo žaloby, ktorými sa uplatňujú nároky vyplývajúce z poistenia zodpovednosti za škodu, možno podať jednak na súdoch, ktorých právomoc sa určí podľa všeobecných predpisov, alebo na súde v mieste bydliska alebo sídla poškodeného alebo oprávneného z poistnej zmluvy.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

16 Dňa 4. júla 2014 bolo na území Nemecka pri dopravnej nehode spôsobenej nemeckou štátnou príslušníčkou, ktorá uzatvorila poistenie zodpovednosti za škodu so spoločnosťou LVM, poškodené motorové vozidlo fyzickej osoby s bydliskom v Poľsku.

17 Majiteľ tohto vozidla uzatvoril 12. júla 2014 zmluvu o prenájme náhradného vozidla na dobu neurčitú. Výška nájomného predstavovala 200 poľských zlotých (PLN) (približne 47,50 eura) na deň a vzhľadom na to, že prenájom trval do 22. septembra 2014, dosahovali celkové náklady na prenájom sumu vo výške 14 600 PLN (približne 3 465 eur).

18 Táto osoba však bola odškodnená len sumou vo výške 2 800 PLN (približne 665 eur), ktoré jej priznala spoločnosť zastupujúca LVM v Poľsku.

19 S cieľom získať zvyšných 11 800 PLN (približne 2 800 eur) uvedená osoba uzatvorila 22. septembra 2014 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou svoj nárok na náhradu škody postúpila pánovi Hofsoemu, ktorý vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v Štetíne (Poľsko).

20 V rámci tejto činnosti pán Hofsoe na základe zmluvného postúpenia pohľadávky uplatňuje voči poisťiteľom nárok na náhradu škody, ktorý inak prislúcha poškodenému.

21 Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uvedenej v bode 19 tohto rozsudku pán Hofsoe podal 2. februára 2015 žalobu na Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (Okresný súd Štetín-centrum v meste Štetín, Poľsko), ktorou sa domáhal v prvom rade toho, aby súd žalovanej spoločnosti LVM uložil z titulu náhrady škody povinnosť zaplatiť sumu vo výške 11 800 PLN (približne 2 800 eur) zodpovedajúcu sume zaplatenej za prenájom náhradného vozidla.

22 Na účely odôvodnenia právomoci tohto súdu ako súdu v mieste bydliska poškodeného sa pán Hofsoe odvolával na článok 20 zákona z 22. mája 2003 o zákonnom poistení, poistnom záručnom fonde a o Poľskom úrade poisťiteľov v odvetví dopravy a na rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 2007, FBTO Schadeverzekeringen (C-463/06, EU:C:2007:792).

23 LVM však s odvolaním sa na článok 9 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 v spojení s článkom 11 ods. 2 tohto nariadenia spochybnila právomoc tohto poľského súdu. Tvrdila totiž, že pojem „poškodený“ v zmysle článku 11 ods. 2 uvedeného nariadenia sa má vykladať doslovne, teda tak, že pán Hofsoe ju ako postupník pohľadávky poškodeného nemôže žalovať na poľskom súde.

- 24 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (Okresný súd Štetín-centrum v meste Štetín) však uznal svoju právomoc rozhodnutím z 13. mája 2015.
- 25 LVM na podporu svojho odvolania voči tomuto rozhodnutiu podanému na Sąd Okręgowy w Szczecinie (Krajský súd Štetín), ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, v prvom rade tvrdí, že prvostupňový súd tým, že na rozdiel od záverov vyplývajúcich z odôvodnení 15 a 18 nariadenia č. 1215/2012 a judikatúry Súdneho dvora rozhodol, že pán Hofsoe má byť považovaný za slabšieho účastníka sporu, porušil článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 v spojení s článkom 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia. Uvedená osoba však podľa nej nie je poškodeným v pravom zmysle slova, ale osobou, ktorá sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá uplatňovaním nárokov na náhradu škody voči poisťiteľom. Okrem toho by sa článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012, ktorý je výnimkou zo všeobecnej normy právomoci stanovenej v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, mal vykladať doslovne.
- 26 Na druhej strane, pán Hofsoe tvrdí, že právo podať žalobu na súd v mieste bydliska poisťníka, poisteného alebo oprávneného z poistenia podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 44/2001, ktorý bol nahradený článkom 11 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1215/2012 (ďalej len „*forum actoris*“), nie je vyhradené len priamo poškodenému, a preto sa naň môže odvolávať aj postupník pohľadávky poškodeného.
- 27 Vnútroštátny súd zastáva názor, že pôsobnosť *ratione personae* založenia právomoci súdu podľa článku 11 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1215/2012 v prejednávanej veci závisí od výkladu pojmu „poškodený“ v zmysle článku 13 ods. 2 tohto nariadenia, a preto považuje za potrebné predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania. Právomoc tohto vnútroštátneho súdu totiž vzniká len za predpokladu, že pojem „poškodený“ zahŕňa osobu vykonávajúcu podnikateľskú činnosť v oblasti poistenia, postupníka pohľadávky na náhradu škody, ktorá pôvodne patrila priamo poškodenému voči poisťiteľovi motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda.
- 28 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že podľa článku 509 § 2 Občianskeho zákonníka „s pohľadávkou prechádzajú na nadobúdateľa všetky súvisiace práva“. Za týchto podmienok by postúpenie pohľadávky malo zahŕňať aj postúpenie možnosti podať žalobu na súd podľa *forum actoris*. Takýto výklad podľa vnútroštátneho súdu prispieva k splneniu cieľa ochrany slabšieho účastníka, ktorý je základom osobitných noriem právomoci uplatniteľných v oblasti poistenia.
- 29 Vnútroštátny súd sa domnieva, že pojem „poškodený“ v zmysle článku 11 ods. 2 nariadenia č. 44/2001 a následne v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 sa týka osoby, ktorej vznikla škoda priamo, ako aj osoby, ktorej vznikla škoda len nepriamo. Preto by sa uvedený pojem mal vzťahovať aj na osobu, ktorá na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s priamo poškodeným vykonáva ako fyzická osoba podnikateľskú činnosť v oblasti uplatňovania nároku z pohľadávok na náhradu škody voči poisťiteľom. Podľa vnútroštátneho súdu treba tento záver prijať o to viac, že v prejednávanej veci existuje z ekonomického a organizačného hľadiska zjavná nerovnováha medzi postavením pána Hofsoeho a postavením poisťiteľa, ktorý je právnickou osobou s oveľa väčšími možnosťami.
- 30 Tento konkrétny prístup k situácii jednotlivých účastníkov konania vo veci samej zvyrazňuje rozdiel medzi skutkovými okolnosťami sporu vo veci samej a skutkovými okolnosťami vecí, v ktorých boli vydané rozsudky zo 17. septembra 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse (C-347/08, EU:C:2009:561), a z 26. mája 2005, GIE Réunion européenne a i. (C-77/04, EU:C:2005:327).
- 31 Vnútroštátny súd však pripomína, že výklad článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 v spojení s článkom 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia je v rozpore so zásadou doslovného výkladu výnimiek a konkrétne článku 5 ods. 1 uvedeného nariadenia vzhľadom na odôvodnenie 15 uvedeného nariadenia.

- 32 Za týchto okolností Sąd Okręgowy w Szczecinie (Krajský súd Štetín) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa odkaz uvedený v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 na článok 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že fyzická osoba, ktorej podnikateľská činnosť okrem iného spočíva v uplatňovaní nárokov na náhradu škody voči poisťiteľom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od priamo poškodeného, môže uplatniť túto pohľadávku podaním žaloby voči poisťiteľovi zodpovednosti za škodu osoby zodpovednej za dopravnú nehodu so sídlom v inom členskom štáte ako v členskom štáte bydliska poškodeného, na súde členského štátu bydliska poškodeného?“

O prejudiciálnej otázke

- 33 Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či sa článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 v spojení s článkom 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia má vykladať v tom zmysle, že sa naň môže odvolávať fyzická osoba, ktorej podnikateľská činnosť spočíva najmä v uplatňovaní nárokov na náhradu škody voči poisťiteľom a ktorá na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s účastníkom dopravnej nehody uplatňuje túto pohľadávku podaním žaloby na určenie zodpovednosti za škodu voči poisťiteľovi osoby zodpovednej za dopravnú nehodu so sídlom v inom členskom štáte ako v členskom štáte bydliska poškodeného, na súde členského štátu bydliska poškodeného.
- 34 Na úvod je potrebné uviesť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu po prvé vyplýva, že vzhľadom na to, že žaloba pána Hofsoeho vo veci samej bola podaná 4. februára 2015, teda po 10. januári 2015, nariadenie č. 1215/2012 sa podľa jeho článku 81 uplatní.
- 35 Po druhé článok 822 § 4 Občianskeho zákonníka priznáva oprávnenému s nárokom na náhradu škody možnosť uplatniť svoj nárok podaním žaloby priamo voči poisťiteľovi, pričom táto žaloba podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 vedie k tomu, že sa uplatnia články 10 až 12 tohto nariadenia.
- 36 Po tretie vzhľadom na to, že článok 11 ods. 1 písm. b) a článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 prevzali podstatnú časť znenia článku 9 ods. 1 písm. b) a článku 11 ods. 2 nariadenia č. 44/2001, výklad, ktorý poskytol Súdny dvor so zreteľom na ustanovenia nariadenia č. 44/2001, sa uplatní aj na rovnocenné ustanovenia nariadenia č. 1215/2012 (pozri analogicky rozsudky z 21. mája 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, bod 60, a z 21. januára 2016, SOVAG, C-521/14, EU:C:2016:41, bod 43).
- 37 Po štvrté treba tiež pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že účelom odkazu v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 je pridať do zoznamu žalobcov uvedeného v článku 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia osoby, ktorým vznikla ujma, bez toho, aby sa okruh týchto osôb obmedzil na osoby, ktorým vznikla ujma priamo (rozsudok z 20. júla 2017, MMA IARD, C-340/16, EU:C:2017:576, bod 33 a citovaná judikatúra).
- 38 *Forum actoris* sa teda musí rozšíriť na dedičov poisteného, ako aj na zamestnávateľa, ktorý ďalej vyplácal mzdu svojmu zamestnancovi počas jeho práceneschopnosti spôsobenej zraneniami, ktoré utrpel pri dopravnej nehode (rozsudky zo 17. septembra 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, bod 44, a z 20. júla 2017, MMA IARD, C-340/16, EU:C:2017:576, bod 35).
- 39 Tieto rozhodnutia sú založené na odôvodnení, podľa ktorého je na jednej strane cieľom ustanovení uvedených v oddiele 3 kapitoly II nariadenia č. 1215/2012 chrániť slabšieho účastníka prostredníctvom noriem právomoci, ktoré chránia jeho záujmy lepšie než všeobecné normy právomoci, a na druhej strane postupník práv priamo poškodeného, ktorého samotného možno považovať za slabšieho

- účastníka, by mal mať možnosť využiť osobitné normy súdnej právomoci definované v článku 11 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. septembra 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, body 40 a 44).
- 40 Vzhľadom na to výnimky zo zásady právomoci súdu v mieste bydliska žalovaného musia mať výnimočný charakter a mali by sa vykladať striktnie (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. júna 1992, Handte, C-26/91, EU:C:1992:268, bod 14; z 19. januára 1993, Shearson Lehman Hutton, C-89/91, EU:C:1993:15, body 14 až 17; z 13. júla 2000, Group Josi, C-412/98, EU:C:2000:399, body 49 a 50, ako aj zo 17. septembra 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, body 36 až 39).
- 41 Za týchto podmienok funkcia ochrany, ktorú plní článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 vzhľadom na článok 11 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, v sebe zahŕňa to, že uplatňovanie noriem osobitnej právomoci upravených v týchto ustanoveniach sa nemôže rozšíriť na osoby, voči ktorým nie je táto ochrana zdôvodnená (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. júla 2000, Group Josi, C-412/98, EU:C:2000:399, body 65 a 66; z 26. mája 2005, GIE Réunion européenne a i., C-77/04, EU:C:2005:327, bod 20, a zo 17. septembra 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, bod 41).
- 42 Z toho vyplýva, že neexistuje dôvod pre osobitnú ochranu, pokiaľ ide o vzťahy medzi podnikateľskými subjektmi v odvetví poisťovníctva, keďže u žiadneho z nich nemožno predpokladať, že sa nachádza v slabšom postavení vo vzťahu k druhému (pozri rozsudky z 26. mája 2005, GIE Réunion européenne a i., C-77/04, EU:C:2005:327, bod 20; zo 17. septembra 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, bod 42, a z 21. januára 2016, SOVAG, C-521/14, EU:C:2016:41, body 30 a 31).
- 43 Preto osobe, ako je pán Hofsoe, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti uplatňovania nároku z pohľadávok na poistné plnenie ako postupník, ktorý získal uvedené pohľadávky na základe zmluvy, nemožno priznať nárok na osobitnú ochranu, ktorou je *forum actoris*.
- 44 Hoci platí, ako to spresňuje odôvodnenie 18 nariadenia č. 1215/2012, že cieľom oddielu 3 kapitoly II tohto nariadenia je chrániť slabšieho účastníka prostredníctvom noriem právomoci, ktoré lepšie chránia jeho záujmy než všeobecné normy, je zjavné, že návrh dotknutý vo veci samej sa týka vzťahov medzi podnikateľskými subjektmi a nemá vplyv na procesné postavenie účastníka, ktorý je považovaný za slabšieho (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2016, SOVAG, C-521/14, EU:C:2016:41, body 29 a 30).
- 45 V tejto súvislosti okolnosť, že podnikateľský subjekt, akým je pán Hofsoe, vykonáva svoju činnosť v malom rozsahu, nemôže viesť k záveru, že ide o účastníka, ktorý sa považuje za slabšieho ako poisťiteľ. Vykonávať totiž v každom jednotlivom prípade posúdenie, či sa takýto podnikateľský subjekt môže považovať za „slabšieho účastníka“, aby mohol spadať pod pojem „poškodený“ v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012, by znamenalo ohrozenie právnej istoty a bolo by v rozpore s cieľom daného nariadenia uvedeného v jeho odôvodnení 15, podľa ktorého musia byť normy súdnej právomoci ľahko predvídateľné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. júla 2017, MMA IARD, C-340/16, EU:C:2017:576, bod 34).
- 46 Takýto výklad okrem toho potvrdzuje aj cieľ pripomenutý v odôvodnení 15 nariadenia č. 1215/2012, podľa ktorého by normy právomoci mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného.
- 47 Za týchto podmienok je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 v spojení s článkom 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že sa naň nemôže odvolávať fyzická osoba, ktorej podnikateľská činnosť spočíva najmä v uplatňovaní nárokov na náhradu škody voči poisťiteľom a ktorá na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s účastníkom dopravnej nehody uplatňuje túto pohľadávku podaním žaloby na určenie

zodpovednosti za škodu voči poisťiteľovi osoby zodpovednej za dopravnú nehodu so sídlom v inom členskom štáte ako v členskom štáte bydliska poškodeného, na súde členského štátu bydliska poškodeného.

O trovách

- 48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 13 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v spojení s článkom 11 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že sa naň nemôže odvolávať fyzická osoba, ktorej podnikateľská činnosť spočíva najmä v uplatňovaní nárokov na náhradu škody voči poisťiteľom a ktorá na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s účastníkom dopravnej nehody uplatňuje túto pohľadávku podaním žaloby na určenie zodpovednosti za škodu voči poisťiteľovi osoby zodpovednej za dopravnú nehodu so sídlom v inom členskom štáte ako v členskom štáte bydliska poškodeného, na súde členského štátu bydliska poškodeného.

Podpisy